

94. Han gynged paa Havet.

(Folkevise.)

C. J. Hansen.

Andante.

1. Han gyn - ged paa Ha - vet og trak sin Me - de - snor, da

hør - te han en Hvi - sken af lif - li - ge Ord. Men lyt ej,

lyt ej, Un - ger - svend, til den fal - ske Hav - frus Ta - le.

2. „Kom ned under Bølgen, og hvil dig i min Favn!
Jeg dulmer alle Sorger og stiller hvert et Savn.
3. Kom ned under Bølgen, og tryk mig til dit Bryst!
Jeg skænker dig al Verdens og Himmerigs Lyst.“
4. Han saa gennem Bølgernes blanke Silkeslør,
og mere fager Kvinde han aldrig saa før.
5. Hun satte sig hos ham og rakte ham sin Haand,
da brast hans Tankes Traad og de hjemlige Baand.
6. Hun tog ham om Skuldren og rakte ham sit Kys,
da slukte for hans Øjne sig Himmelens Lys.
7. Og Baaden drev langsomt mod Strand, men den var tom,
tilbage til sit Hjem aldrig Fiskeren kom.
Men lyt ej, lyt ej, Ungersvend, til den falske Havfrus Tale.

C. Ploug.